

SNYTT

SÖDERRINGENS NYA TIDNING

9 - 2013

- Julaftonskväll
- Lekledningar i januari

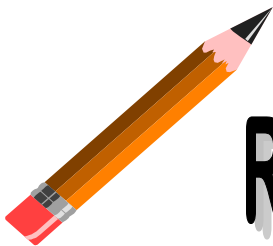

G
O
D
J
U
L

Kalendarium

December	
Ons 4	Dansövning kl 19.00 - 21.30
Mån 9	Extra Gammaldanskurs avslutning 18.30 - 20.30
Ons 11	Dansövning kl 19.00 - 21.30
Lör 14	Luciafirande i Hökarängssalen
Tis 24	Tomten kommer
Tis 31	GOTT NYTT ÅR!
Januari	
Tors 2	Storstädning av Söderringssalen
Fre 3	Oljning av dansgolv
Mån 6	Lekledning Odd Fellow Gustav Vasa
Lör 11	Lekledning Alecta och Hökmossens gård
Sön 12	Lekledning Odd Fellow Dag Hammarskiöld
Tis 14	Styrelsemöte
Ons 15	Dansövningarna startar 19.00 Samkväm Manusstopp SNYT nr 1
Lör 18	Lekledning Odd Fellow Sten Sture
Sön 19	Eventuell lekledning
Ons 22	Dansövning 19.00
Lör 25	Lekledning HSB
Sön 26	Barnfest Eventuell lekledning
Mån 27	Gammaldanskursen startar 18.30—20.900

Redaktionen har ordet

Ansvarig utgivare:

Kjerstin Lindström 08-583 561 66

Redaktionen:

Lars-Åke Callander 08-776 02 40
Roland Sandström 08-730 18 60

E-post:

snyt@soderringen.se

Hemsida:

www.soderringen.se

Adress till SNYT:

c/o Lars-Åke Callander
Ramsdalsvägen 12
136 68 Haninge

Adress till danslokalen:

Söderringsalen
Palmfeltsvägen 65
Enskede Gärd

Telefon till danslokalen:

08-668 46 67

Föreningen Söderringen bildades
1944 och är ansluten till
Svenska Folkdansringen.

I år har danskurserna varit mycket framgångsrika såtillvida att de har resulterat i att vi har fått nio nya medlemmar därifrån.

Är detta männe ett trendbrott?

Vi hoppas det.

Redaktionen önskar er alla en rikligt

God jul

och ett

Gott Nytt År!

/Roland & Lars-Åke

Lucia 2013

Roger Linde	8/12	
Carina Frohm	11/12	
Solveig Gustafsson	14/12	70 år
Gunnar Eriksson	16/12	
Elisabett Michanek	20/12	60 år
Berit Callander	21/12	
Åsa Wandegren	22/12	
Eva Ebbman	24/12	
Ulla Eriksson	27/12	
Lena Walkendorff	30/12	
Thomas Ney	7/1	
Barbro Björkman	9/1	
Kristina Lundberg	9/1	
Bengt Fogelberg	9/1	
Marianne Eklöf	11/1	
Hans Lennholm	16/1	60 år
Mats Persson	21/1	60 år
Louise Bylund	24/1	
Christer Kvarne	26/1	
Per Carlsson	28/1	80 år
Rikard Zetterquist	30/1	

På föreningsmötet 13 november valdes Sigrid Svedmyr till Söderringens Lucia 2013

Ny e-postadress

Inger Blomquist
ingblo27@gmail.com

Det blev fel tel.nr till
Larissa Jiman i SNYT nr 7
Skall vara 073 757 49 02 m

Nya medlemmar

Jeanette Rixsmeden
073 500 10 81 m, 566 145 92 a
rixsmeden@gmail.com

Owe Björkman
073 585 50 85 m, 566 145 92 a
bisysla@gmail.com

Schottisvägen 1
14265 Trångsund

08 448 15 70 b

Ordföranderutan

Jag har precis kommit hem från vårt adventskaffe (ja, jag har fått anstånd från SNYT-redaktionen) och vi var 23 söderringare (17 dansare och sex musikanter) som jobbade. De flesta av oss var i Söderringssalen redan kl 9 på morgonen; alltså ingen sovmorgon.

Jag bestämde mig redan i morse, att när jag kommer hem så kommer jag att slappa hela kvällen och jag kommer inte ha något dåligt samvete för det.

Tack till alla som jobbade idag och tack till andra söderringare som var där och fikade samt stödköpte.

Sedan sist så har jag varit med på kursen i gammaldans och smådanser som KoU anordnade lördag den 16 november kl 10-15. Erland och Håkan var dansledare och fyra musikanter stod för musiken. Erland invigde kursarna i kadriljens mysterier men annars delade han och Håkan på instruktionerna av de andra danserna. Vi var ca 25 personer inklusive musikanterna. Det var en trevlig dag och både söderringare samt kursare var nöjda efter nästan fem timmars dansande.

Förra lördagen den 23 november var det dags för den stora gemensamma danskvällen för dansare och musikanter inom Folkdansringen Stockholm. Det är andra året i rad och nu är det tradition. Britt-Marie gjorde sällskap från Järfälla och vi åkte tvärbanan från Sundbyberg till Alvik för första gången båda två. Det är fem stationer till

Alvik och resan tog på ca 10 minuter; mycket mysigare än att åka buss.

Det var en helmysig kväll med mycket dans och mycket fin musik och vi var totalt ca 100 personer. Danskvällen hade delats upp i sex olika dansblock och Erland och Peter höll i tre av dem. Jag var så trött i benen, när dansen var slut, att jag var tvungen att ta ett trappsteg i taget när jag gick nerför alla trapporna. Det är bra att det redan är bestämt (och bokad) att danskvällen i november nästa år är i Hallunda. Även om det är relativt långt dit för oss Järfällabor, så är allting i ett plan vilket är kanonbra.

Det är två kvällar kvar av vår gammeldanskurs som har blivit förlängd med en måndag. Jag tänker vara med båda gångerna. Dans är bra motion och bra mycket roligare än promenader och jogging (som mina knän inte klarar av längre).

Nu ser jag fram emot Luciafesten om två veckor och vi ska ju för första gången ha vår fest i en ny lokal, nämligen i Hökarängssalen, Söderledskyrkan. Vi är många som är mycket nöjda över att vi inte längre har vår fest i Midsommargården.

Jag vill önska dig och din familj
GOD JUL & GOTT NYTT ÅR!

Vi ses väl på någon lekledning/
julgransplundring i januari?

/Kjerstin KåJi Lindström

DoM informerar

Snart har ännu en danstermin gått och tänk om "komihåget" (minnet) var lika snabbt som dansfötterna.

Vi har ju fått ett tillskott av nya medlemmar från våra kurser och hoppas att de känner sig riktigt välkomna till Söderringen.

I lördags, 23/11, hade ju Folkdansringen sin gemensamma danskväll i Alvik och då infann sig 22 söderringare varav två nya medlemmar och sex musikanter.

Denna form av dansmöjlighet med blandat innehåll verkar vara populär, så kom du med till nästa gång, som redan är inbokad i Hallunda 15 november 2014.

Det finns en årligt återkommande danskväll kvar i år och det är kvällen före nyårsafton. Den är i Örjansringens regi och numera i

"Åsen" (Hägerstensåsens medborgarhus) och som vanligt spelar Leif Billys (mycket bra musik). Efter dansandet brukar ett gäng hänga med hem till mej och förtära lite "nattmacka" med dryck.

Nästa år börjar vi 15 januari med samkväm till tonerna av ett gäng som inte spelat för oss tidigare, så det blir en överraskning du inte bör missa.

Almanackor för 2014 har ju funnits att köpa ett bra tag nu och Söderringens årsplan har ju antagits, så det är bara att nu genast skriva in allt roligt vi skall göra under jubileumsåret i Söderringen.

Till slut önskar DoM-kommittén alla
EN TREVLIG JULHELG och
ETT GOTT NYTT DANSÅR 2014

/Mirre

PS. Nyårsdans: 11 januari i Bagarmossen, Boda Spelmanslag och Stockholmia

---

RFoD

Riksförbundet för Folkmusik & Dans

har fått en ny förbundssekreterare eftersom Lars Farago går i pension efter 10 år som förbundssekreterare och lika länge som förbundets ordförande.

Sofia Joons blir ny förbundssekreterare. Sofia Joons har varit aktiv i Estland och säger att RFoD som organisation och dess scen och mötesplats Stallet Folk- & Världsmusik i Stockholm har varit en ständigt flödande källa till inspiration under hennes år i Estland.

Gemensam danskväll för distriktet

Lördagen den 23 november hade jag svårt att bestämma mig för vad jag skulle göra. Dels anordnade Polskedansarna Kjerstins dansfest i Hägerstens medborgarhus till minne av en tidigare medlem med kurser och fina spelmän, dels anordnade Folkdansringen Stockholm en danskväll i Alvik som vände sig till medlemmar i alla föreningar i distriktet. Jag valde att åka till Alvik och blev nöjd med mitt val.

Alviks medborgarhus har en fin danslokal. Den har tidigare använts av Örsjansringen för deras öppna danskvällar. Jag tycker att det var roligt att vara med om en dans där igen. Lokalen är mindre än den i Hallunda, där distriktet hade motsvarande dans förra året. Distriktets danssektion har en ambition att – eftersom det knappast går att finna tillräckligt stora centralt belägna lokaler till överkomliga priser – växla lokal mellan åren så att inte samma personer hela tiden ska bo på ”fel sida” av stan.

Jag hade inför kvällen lite farhågor om att lokalen skulle visa sig vara för liten. Visst blev det lite trångt i bland. I några gillesdanser uppmanade dansledarna oss att dansa i två ringar och då hände det någon gång att ringarna blandades. Men i stort sett gick det bra.

Distriktets danssektion hade publicerat ett dansprogram med de danser som skulle utföras under kvällen. Programmet var uppdelat på sex block, som skulle ledas av var sin dansledare. Det fanns dock bara fem personer, däribland Erland och Peter från Söderingen, som var villiga att åta sig ett block så Peter ledde två. Programmet var en blandning av uppställningsdanser, gillesdanser och sånglekar. Det var nog många som i likhet med mig inte hade repeterat alla dansbeskrivningarna, men trots det gick det enligt min uppfattning nästan lika bra som när man dansar med personer som man är samdansad med.

Distriktet har nu två gemensamma danstillfällen per år, Folkdansringens dag på våren och den gemensamma danskvällen på hösten. Det är fint att det på detta sätt blir några dansaktiviteter där medlemmar i de olika föreningarna i distriktet kan träffas och umgås och därmed få ut något direkt av den del av medlemsavgiften som går till distriktet. Dessutom har distriktet verksamhet som indirekt är till glädje för medlemmarna genom att stödja föreningarnas dansträning och ordna kurser inom till exempel dräkt och slöjd. Distriktet kommer inom kort att sända ut en sammanställning till samtliga medlemmar över sina program under 2014.

/ Gunnar Eriksson

Aktivitet

Lekledningar

Nu är
AKTIVITETSKOMMITTÉN
på gång igen.....

Söndagen den 16 februari klockan 13:00 spelar vi bowling på Birka bowling nära St Eriksplan. Alla kan vara med, liten som stor. Om Du inte spelat förut så gör det ingenting, vi visar vi hur man spelar. Kostnaden blir cirka 70 kronor per person. För att vi ska vara säkra på att få tillräckligt med banor att spela på så vill vi att ni anmäler er till Anders snarast och senast före nyår. Som avslutning på eftermiddagen tar vi en fika på något av Vasastans trevliga caféer.

Sitt inte hemma, utan kom med hälsar Anders och Ingalill i Aktivitetskommittén

Följande lekledningar på nyåret är i skrivande stund klara:

Månd 6/1 Odd Fellow Gustav Vasa

Lörd 11/1 Alecta

Hökmossens Gård

Sönd 12/1 Odd Fell Dag Hammarskiöld

Lörd 18/1 Odd Fellow Sten Sture

Lörd 25/1 HSB

Du kan anmäla dig till Britt-Marie
08 580 331 24

Det är roligt att leka!

Inför jubileet!

Vart 10:e år...

Du har väl inte glömt den vädjan vi gjorde i SNYT nr 5 om ett bidrag till vår jubileumstidning "Vart 10:e år"?

Vi emotser glada och roliga minnen som du har från någon av föreningen verksamheter.

Resor, uppvisningar, lekledningar, marknader, slöjd, kurser, utflykter eller vad som helst.

Ange "Vart 10:e år" på bidraget och sänd det till Lars-Åke så blir vi i redaktionskommittén glada.

/Åsa W.

Sista påminnelsen!

Ni glömmer väl inte att betala in medlemsavgiften till föreningen innan årsskiftet?

Det är lika bra att ni betalar den redan nu (det är en del som redan har varit duktiga).

Kostnad är bara 450 kr eller möjligen 300 för de som är dubbelanslutna.

Pg nr är 19 79 35 - 0

Kassören uppskattar även att ni skriver namnet för vem det gäller.

Skillnaden mellan musik och ljud är en generation

Julaftonskväll

Jag såg i senaste numret av Snyt att redaktionen efterlyser fler bidrag från medlemmarna, så här kommer ett sådant med anknytning till den snart stundande julhelgen.

Min mor var född och uppväxt på en större bondgård i Norge, närmare bestämt Huseby i Spydebergs socken, halvvägs mellan svenska gränsen och Oslo. De som bilat E18 mot Oslo har nog sett skylten Spydeberg in till höger.

På äldre dagar skrev mamma ner en del minnen från sin barn- och ungdomstid i början av 1900-talet. En del av dessa kan kanske ha intresse även i denna så helt annorlunda tid.

Glada Jul, Heliga Jul: Måntro inte heliga måste vara med om julen skall bli riktigt god och glad. Så tycks det mig nu. Och det heliga var då med i vår jul på Huseby.

Det materiella hade naturligtvis sin stora och givna plats. Ett fasligt sjå hade det varit med att laga mat, baka och göra rent till jul. Kanske han inte hade helt fel, den prästen som sa att julstöket var ett djävulens påfund. Men det var nu så i alla gårdar, betingat av omständigheterna på den tiden.

För oss barn var det mest roligt det hela. Vi gick i vägen eller hjälpte till, allt efter ålder och färdighet. De som var gamla nog till att man tordes sätta en skarp kniv i händerna på dem fick

tillsammans med de stora sitta runt köksbordet och skära kött som skulle malas och öva sig i att "sy rullar" till pålägg. Stoppa korg kunde man också få hjälpa till med.

När det bakades kakor kunde vi som var minst få en liten degklump som vi rullade och trillade till "kakor" som blev alldeles grå till slut. Men gräddas och ätas måste de ändå och goda var de – för oss. Självgjort är välgjort.

Så kom då julkvällen. Vi hade fått "mölja" (brödbitar uppblöta i fläskspad) till frukost och hade sett på när kärvarna till småfåglarna hade satts upp. På eftermiddagen var vi ute i stall och lagård för att önska djuren god jul. "Ät väl och drick väl för i kväll är det julkvällen", sa vi.

Överallt i huset var det så fint som det kunde bli. Rena gardiner för blanka fönsterrutor, blomkrukorna klädda med kräppapper – det såg ut som om de hade nya fina kjolar.

I kammaren stod julgranen grön och fin och doftade friskt av skog och barr. Sedan vi hade badat och bytt kläder var det tid att pynta den. Sätta på ljus, hänga på blanka kulor och glitter, korgar som vi själva hade gjort av glanspapper, äpplen, pepparkaksgubbar och gummor. En gång klättrade Smågutt, kattungen, upp i granen så den välte men lyckligtvis var det bara spiran i toppen som gick i stycken.

Ja, så var den då där, julkvällen med sin högtid. Vi tog i ring och stämde upp "Jag är så glad var julekväll" av fullaste hjärta. Och när vi gick runt granen och sjöng alla de kära julsångerna och såg på ljusen som brann stilla och klart, då var det där, det heliga.

Mor satt i söndagskläder och rent förkläde och rörde i grytan med risgrynsgröten. Snart puttrade och doftade det också av den andra maten som skulle på julbordet.

Det blev alltid dukat på köket. Mor hade lagt på ett lakan till duk – hon ville spara dukarna till kalas sedan i julen. Men det var inte mindre festligt för det, med ljus på bordet och hembryggt öl. Vid änden av bordet satt Ingvald och till höger, på bänken under fönstren, Olaf och någon av småpojckarna. Vi andra satt på framsidan med mor och farmor. Det blev trångt när alla satt med vid bordet men det var trevligt, skulle liksom vara så.

Vi åt gröt, revbenspjäll, köttbullar och stuvad kål. Det var god mat efter

den tradition vi och de flesta hade. Men det var inte huvudsaken det som gjorde att det blev högtid. Det var vad som kom efteråt, när vi sjöng alla julens psalmer och mor till slut läste julevangeliet. Då var det där igen, det heliga, fast det knappast var någon som tänkte på det och hade det klart för sig, utom kanske mor. Vi satt länge vid bordet medan ljusen brann ned. Till sist bjöd mor på äpplen och apelsiner, delade i fyra delar. Bäst så, för de var sura ännu.

Vi fick vara uppe så länge vi ville, men tröttheten kom och det blev skönt att krypa i sängen. Man ville njuta av välbefinnandet en stund men somnade bums.

Ja, sådan var en vanlig julaftonskväll. Men en blev annorlunda.

Det var barfrost och skridskois det året. När isen bar på Lyseren hände det att vi åkte skridskor till Brevik. Kristian och Magnus, som var tio-elva år vid den tiden, hade åkt skridskor till morbror Karl och varit hos honom några dagar. Nu var det julafton och de skulle komma hem. Ingvald hade gått för att möta dem.

Skymningen kom tidigt, det var gråväder och dis. Omsider kom Ingvald tillbaka, men utan småpojckarna. Han hade träffat dem ute på isen, berättade han, men då såg de land vid Ruud så han trodde att det inte skulle vara någon svårighet för dem att ta sig dit.

(Forts. på sidan 12)

(Forts. från sidan 11)

Därför gick han ifrån dem tillsammans med sina kamrater. Han hade väntat att finna småbröderna hemma.

Mor var ängslig och blev det mer och mer allt eftersom tiden gick. Det blev mörkt utan att Kristian och Magnus kom. Mor vred sina händer.

- Varför gick du ifrån dem, sa hon till Ingvald med en stämma så full av förebåelse och förtvivlan att jag tycker jag kan höra den ännu. Hon tänkte väl på näset vid Haugen där Smälälven rinner ut och isen alltid var dålig. Om de gått fel och hade kommit dit...

- Vi såg ju land, sa stackars Ingvald så ledsen som det gärna var möjligt.

Tiden släpade sig fram. Vi gick där och visste inte vad vi skulle tas oss för. De stora var rådvilla de också.

Jag minns inte något av vad vi gjorde. Bara mors oro. Jag kommer inte heller ihåg hur långt tiden hade gått på kvällen, då det hände något.

Det kom en telefonsignal!

Starkt och skarpt ringde telefonen fast centralen sedan länge var stängd för helgen. Ringde med glädjebudet att småpojarna var i gott behåll på Västergården Brevik. Den var granngård till morbror Karls Nordgård men låg på den västra sidan av viken.

Alfred var hos oss och han erbjöd sig att gå och hämta dem. Och det gick bra. Vid tiotiden var han tillbaka igen samman med två trötta men lyckliga pojkar.

De berättade att de ganska riktigt hade sett land vid Ruud. Men så hade dimman kommit drivande och de såg det inte mer. De kom aldrig dit. De gick och gick. Mörkret kom och de visste inte var på isen de befann sig. Till slut kom de in till land och såg att där var en plöjd åker. Då bestämde de sig för att gå iland där och försöka hitta fram till folk. Och de hade tur, fick se ljus och gick efter det.

De hade blivit väl emottagna hos riksdagsman Jacob Brevig och hans fru som till all lycka hade kunnat ringa till Huseby. Då Alfred kom gick de två oväntade gästerna runt julgranen tillsammans med familjen där.

Ja, när slutet är gott så är allting gott, och till slut blev det en glad julkväll på Huseby det året också.

Så gick det alltså till när julen firades i mammans föräldrahem i Norge på den ”gamla goda tiden”. Att hon fick uppleva många stämningsfulla och fina jular framgår av vad som skrivits och att hon försökte ta med sig mycket av detta när hon själv fick familj är ganska naturligt.

Kontrasten mellan en rejäl bondgård på landet och en liten enrumslägenhet i en förort till Stockholm är ju ganska stor, ändå tycker jag att hon lyckades riktigt bra.

Jag skall försöka berätta något om julfirandet från så långt jag kan minnas tillbaka (med undantag för de år jag hade egen familj) fram till dess att

mamma gick bort. Då de i stort sett var ganska lika hoppas jag det inte skall bli så långrandigt.

Mamma som var något av en bohem, duktig att skriva och teckna och även med massor av andra intressen, var inte så praktisk och hade alltid svårt att få saker färdiga i tid. Men att julen så långt det var möjligt skulle firas efter gammal norsk sed var för oss självklart.

På julaftonens förmiddag var det alltid stressigt, det handlades, bakades, kokades skinka och lutfisk, gardiner och sängkläder byttes osv... Äta lunch hann vi aldrig med, det fick bli en smörgås i förbifarten.

Men så på eftermiddagen, kanske vid femtiden, var som genom ett trollslag allt förändrat. Lägenheten städad och finputsad, de levande ljusen i julgranen tända, vi satt nybadade och i helgdagskläder vid kaffebordet med färskt vetebröd (som jag alltid skulle ha smör och ost på) nybakade krumkakor, klenäter och även några andra kakor efter gamla recept.

Efter kaffet sjöng mamma, som hade bra sångröst, gamla julsånger. Brev och julkort lästes upp och julklapparna delades ut. Då hade julen börjat, då var den riktiga julstämningen där. Stressen hade försvunnit, allt var lugnt och vackert, något av det som mamma kallade "det heliga" fanns nog också med. Pappa och jag som älskade att spela kort avstod alltid från det på julafto-

nen, det kändes liksom att det inte passade den dagen.

Vid åttatiden var julmiddagen klar och då var man ganska hungrig som ni förstår. Maten bestod av skinka, lutfisk, revbensspjäll med kålstuvning och till efterrätt risgrynsgröt. Allt var jättegott, utom lutfisken förstås. Middagen avslutades med kaffe och så läste mamma alltid julevangeliet ur sin gamla nötta norska psalmbok. Och då fanns nog något av det heliga med igen, även om varken pappa eller jag var särskilt religiösa.

Sedan dröjde det inte länge innan man kom i säng och somnade, alltid mellan rena lakan och med en intensiv känsla av välbehag.

De sista åren mamma levde blev det förstås sämre med bakning och julstädning men vi hjälptes åt, så någon större skillnad var det inte under alla de år vi firade jul tillsammans.

Att jularna därefter ofta varit ganska trista och att jag tyvärr inte haft möjlighet att delge min dotter något av min egen jultradition är en annan sak, och det är jag ledsen för.

Nåväl, som ni förstått var den ena julen den andra lik, bortsett från att vi blev äldre och äldre. När det en enda julafton under alla år hände något anorlunda, är det inte så konstigt att det, utan att på något sätt vara sensationellt, fastnat i minnet.

(Forts. på sidan 14)

(Forts. från sidan 13)

Vi var en liten familj på tre personer och för det mesta en katt. Vi firade alltid julaftonen ensamma, det fanns just ingen släkt i närheten och med den ordningen som rådde skulle det väl knappast gått att genomföra något kalas heller, sånt fick anstå till senare i julen.

Men en julafton för säkert över 70 år sedan ringde det på dörren och en äldre farbror frågade försynt om det behövdes några kosknören eller säkerhetsnålar.

Vi var just färdiga med julstöket och hade slagit oss ner vid kaffebordet.

Han blev snabbt inbjuden på kaffe och julmiddag, han berättade trevliga historier och lekte en hel del med mig. Hans klädsel var väl inte den bästa och julbadet hade nog inte hunnits med, men stämningen var minst lika god som vanligt.

Vi såg honom aldrig mer och under många jular framöver pratade vi om hans besök och funderade över hans vidare öde.

Till sist ett annat litet julminne från den tiden jag var riktigt liten, 2-3 år, och vi bodde i en kall och dragig stuga i Jämtland där pappa jobbade något år på 30-talet.

Det var fullmåne ute, jag stod på en stol vid fönstret och såg på den och sa: ”Snälla mamma, ta ned månen åt mig så jag kan hänga den i julgranen.”

Mamma, som kunde vara påhittig, skrev till en bekant i Norge som hade pappershandel och beställde gult glanspapper, klistrade det på en rund pappbit och så fick jag en liten måne att hänga i julgranen. Där hängde den sedan alla år vi firade jul tillsammans.

Jag har också kvar en gammal, illa medfaren pappersängel som mamma fick på en julgransplundring när hon var liten och som hon lyckats bevara under alla flyttningar och år.

Och när jag ibland har haft tillgång till julgran, även så sent som på 2000-talet, så nog har både månen och ängeln hängt där fortfarande.

Till sist önskas alla Söderringens medlemmar en riktigt GOD JUL och ett GOTT NYTT ÅR!

/Karl-Einar

Onsdag 20 november öppnar utställningen Eric Sahlström - en uppländsk storspelman

Från 20 november 2013 till 9 juni 2014 visas utställningen *Eric Sahlström – en uppländsk storspelman* på Nordiska museet. Utställningen ger en personlig bild av riksspelmannen, kompositören, instrumentbyggaren och världsartisten Eric Sahlström (1912-1986). Besökaren får stiga in i Sahlströms värld, där föremål, bilder och texter vittnar om hans liv och gärning, om musiken, nyckelharpstillingningen, turnéerna och utmärkelserna och också om livet med Anna och barnen i hemmet i Göksby.

Spelmansmusiken var Eric Sahlströms liv. Han värnade om de uppländska spelmanslåtarna och med sitt briljanta spel var han den spelman som mer än andra bidrog till nyckelharpans renässans. Han utvecklade den kromatiska nyckelharpan och genom kurserna i nyckelharpsbygge spreds instrumentet. Han svarade också för ett stort antal egna kompositioner – *Spelmansglädje*, *Trollrikepolska*, *Hardrevet* och *Fläskrökarvals* är några av dem.

I samtidens tidningsrubriker omnämndes Eric Sahlström ofta som ”världsmästaren på nyckelharpa”. Han räddade nyckelharpan till eftervärlden och många framträdanden på scener, i radio och TV bidrog till hans berömmelse. Han turnerade i Sverige och spelade även i Sovjet, Italien, England, Monaco och Japan.

Genom sin gärning inspirerade Eric Sahlström många att spela folkmusik och att bygga egna harpor. Sahlström vann allmän aktning för sitt musicerande i en tid då spelmansmusiken ännu inte var etablerad som konstform. Han blev en kulturpersonlighet på nationell nivå och belönades med en rad fina utmärkelser, bland andra Zornmärket i guld 1960 och Kungliga Musikaliska Akademiens medalj för ”Tonkonstens bevarande” ur Gustav VI Adolfs hand 1969. Sedan 1979 hänger Eric Sahlströms porträtt i Statens Porträttsamling på Gripsholm.

2012 skulle Eric Sahlström fyllt 100 år. I samband med jubileumsåret producerade Upplandsmuseet denna utställning som nu ställs ut i en anpassad version på Nordiska museet.

Läs mer: <http://www.nordiskamuseet.se/utstallningar/eric-sahlstrom>

Arnes ordoku

I SNYT 8/2013 fanns ett ORDOKU som handlade om en varelse som av många räknas till en av julens läckerheter, JULGRISEN. Rätt svar har inkommit från JO Norén, Conny Johansson, Gunnar Eriksson, Mirre Berglund, Margareth Lundvik, Eva Brodén och Anita From i nu nämnd ordning. Hoppas att de ej äter flera stycken var som de skulle kunnat göra med smultronen om de funnit några. Se SNYT nr 7.

När du löst årets sista ORDOKU kommer i den översta skuggade raden fram den händelse som även under-tecknad tilläts bevittna först i början av 1930-talet.

Svar emotses som vanligt av Arne Lake per brev eller tel 08 86 11 68 senast onsdag 9 januari så att det hinner bekantgöras i SNYT 1/2014. Hela ordokun måste vara löst.

ORDOKU-Arne

E				T				R
				G				S
B		T			D		R	
I	A						T	E
	G		B			I		A
T				I				
A	I			S				D
		G	T		R	E	A	

Använda bokstäver:
A B D E G I R S T

Varje våg- och lodrät rad och varje block skall innehålla de nio bokstäverna. Varje bokstav får finnas med en gång per rad och block. De grå rutorna bildar ett ord som kan läsas från vänster till höger.